

C/2023/220

23.10.2023

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2023 r. – Föreningen Svenskt Landskapsskydd i in./Rada

(Sprawa T-534/23)

(C/2023/220)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Föreningen Svenskt Landskapsskydd (Koler, Szwecja) i 6 innych (przedstawiciel: M. Le Berre, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie, że skarga jest zasadna i w konsekwencji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (SGS 23/00028) z dnia 13 czerwca 2023 r. o odrzuceniu wniosku skarżącego o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej („zaskarżona decyzja”); oraz
- obciążenie Rady kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem odrzucenia przez Radę wniosku skarżącego o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej w sprawie ponownego zbadania rozporządzenia Rady (UE) 2022/2577⁽¹⁾ jako niedopuszczalny, z następujących powodów:
  - braku jasności, w zakresie w jakim Rada uznała, że rozporządzenie Rady 2022/2577, jednocześnie „nie jest aktem ustawodawczym” w rozumieniu Traktatów i nie jest „aktem administracyjnym” w rozumieniu [rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾], co jest wewnętrznie sprzeczne;
  - bezskutecznego argumentu w odniesieniu do twierdzenia Rady, że wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej należy uznać za niedopuszczalny;
  - naruszenia art. 2 ust. 1 lit. c) i g) oraz art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006; oraz
  - naruszenia art. 286 ust. 1–3 TFUE
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1367/2006 w zakresie w jakim zaskarżona decyzja nie spełnia jego wymagań, dotyczących tego aby instytucja, po otrzymaniu jednego lub kilku wniosków o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej, była zobowiązana do „rozpozna[nia] każd[ego] taki[ego] wnio[s]ku” i do „udziel[enia] zawierającej uzasadnienie odpowiedzi na piśmie”
3. Zarzut trzeci dotyczący, na podstawie art. 277 TFUE, niezgodności z prawem rozporządzenia 2577/2022, z następujących powodów:
  - naruszenia art. 122 TFUE, 192 TFUE i 194 TFUE;
  - naruszenia art. 193 TFUE;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/2577 z dnia 22 grudnia 2022 r. ustanawiające ramy służące przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii odnawialnej (Dz.U. 2022 L 335, s. 36).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Unii (Dz.U. 2006 L 264, s. 13).

- braku zgodności z art. 8 Konwencji z Aarhus;
  - naruszenia dyrektywy Rady 92/43/EWG ⁽³⁾ i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE ⁽⁴⁾ przez art. 3 rozporządzenia 2577/2022;
  - naruszenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/WE ⁽⁵⁾ przez art. 5 ust.3 rozporządzenia 2577/2022;
  - naruszenia dyrektyw środowiskowych przez art. 6 rozporządzenia 2577/2022; i
  - naruszenia prawa Unii w dziedzinie środowiska przez art. 9 rozporządzenia 2577/2022;
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez zaskarżoną decyzję kilku postanowień prawa Unii Europejskiej i, w szczególności, art. 122 TFUE, art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 3 TUE, art. 11 TUE i art. 191 TUE, art. 8 Konwencji z Aarhus, a także postanowień wtórnego prawa Unii w dziedzinie środowiska.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia ustanowionego na mocy art. 296 TFUE, z następujących powodów:
- wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia w odniesieniu do charakteru rozporządzenia 2577/2022;
  - braku uzasadnienia co do specyfiki rozporządzenia 2577/2022; oraz
  - niekompletności uzasadnienia w odniesieniu do art. 8 Konwencji z Aarhus i zasady solidarności energetycznej.
-

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992 L 206, s. 7).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. 2010 L 20, s. 7).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/WE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. 2012 L 26, s. 1).